

ЩЕДРИЯТ СЛУГА

Дейвид Уилкерсън
21 Март 1994

Наскоро отидох при Бог в молитва доста обезсърчен и обременен от много грижи. Започнах да представям случая си пред Него: „О, Господи, никога през живота си не съм бил толкова изтощен. Едва се движа! Умът ми е много уморен, не мисля, че мога да получа друго послание. Трябва да дойдеш и да ми помогнеш с това тежко бреме, което постави върху мен в служението и живота ми. Трябва ми сила от Теб, Господи, моля Те, помогни ми!“

След което започнах да плача. Бях толкова изтощен, че сълзите буквално се изливаха от мен. Докато лежах и плачех, си мислех: „Сълзите ми със сигурност ще трогнат Господното сърце!“

Святият Дух дойде и ми послужи, но не по начина, по който очаквах! Имах нужда от съчувствие, окуражение, разбиране. И Той ми даде всичко това, но по много по-различен отколкото очаквах начин.

Господ нежно ми каза да отида на 2 Коринтяни 9:6-11. Той ми каза, че всичко, от което се нуждая, се съдържа в този пасаж от Библията: „А това казвам, че който сее оскъдно, оскъдно ще и да пожъне; а който сее щедро, щедро ще и да пожъне. Всеки да дава според както е решил в сърцето си, без да се скъпи, и не от принуждение; защото Бог обича онзи, който дава на драго сърце. А Бог е силен да преумножи на вас всякакво благо, така щото, като имате всякога и във всичко това, което е достатъчно във всяко отношение, да изобилвате във всяко добро дело; както е писано: - "Разпръсна щедро, даде на сиромасите, Правдата му трае до века". А Тоя, Който дава семе на сеяча и хляб за храна, ще даде и ще умножи вашето семе за сеене, и ще прави да изобилват плодовете на вашата правда, та да бъдете във всяко отношение богати във всякаква щедрост, която чрез вашето служение произвежда благодарение на Бога“ (2 Коринтяни 9:6-11).

Четох и препрочитах този пасаж, но не разбрах нищо от него. Накрая затворих Библията си и се помолих: „Господи, объркан съм. Тук не виждам нищо, което да ми помогне и окуражи.“

В тези стихове Павел говореше на църквата в Коринт за даване на дарение за гладуващите светии в Ерусалим. Той ги караше не да дават неохотно, а щедро като македонците, които бяха направили дарение от оскъдицата си.

Попитах: „Господи, какво общо има това с мен? Мен ме боли, отчаян съм, пресушен, капитулирал. Имам нужда от помощ! Освен това аз давам щедро. Какво искаш да ми кажеш?“

Най-накрая Духът говори във вътрешния човек твърдо, но с любов: „Дейвид, това има много общо с онова, през което преминаваш. Напоследък Ми служиш без щедър, радостен дух! Къде е щастието и радостта в служението ти към Мен? Словото Ми не говори само за даване пари на бедните. То говори за това да служиш на Мен и тялото Ми!

Извиках те в Ню Йорк, за да издигнеш свят остатък в тези последни дни. И не те изпратих тук без помощ или изобилни ресурси! Всичко, от което се нуждаеш е на твое разположение – сила, почивка, мощ, способности, радост. Няма причина да работиш тъжен и обременен. Имаш достъп до цялата сила и радост!”

Искам да споделя с вас някои много важни уроци, които Духа ми откри с тези стихове:

1. Когато Бог ни призове за някоя специфична работа, Той вече ни е снабдил с всичко, от което се нуждаем, за да я извършим - със свежест и радост!

„А Бог е силен да преумножи върху вас всякаква благодат, така че, като имате винаги и във всичко достатъчно във всяко отношение, да изобилствате във всяко добро дело” (2 Коринтяни 9:8).

Този стих не е само надежда, той е обещание! Започва с думите „Бог е силен!”

Но Бог не само желае да посрещне нуждите ти. Той иска винаги да ти даде повече, отколкото се нуждаеш. Това означава „да изобилствате” – непрестанно растящи, свръх изобилни доставки!

„А на Този, който може да направи несравнимо повече, отколкото искаме или мислим, според действащата в нас сила...” (Ефесяни 3:20).

Помислете какво се обещава тук: когато си смазан и уморен и мислиш, че не можеш да продължиш, Бог може така да те ободри, че да имаш всичко, от което се нуждаеш по всяко време, във всяка възможна ситуация!

Това обещание включва сила, която да те пази от провал. Познавам много християни, които толкова се страхуват от провали, че пропускат целта. Плашат се, че дявола ще ги улови по някакъв начин и ще наскърбят Бог!

Без значение колко мощно е изкушението ти или колко обезкуражен си относно липсата си на съпротива, Бог казва следното относно силата Си за теб: „А на Онзи, който може да ви пази от препъване и да ви представи непорочни пред Своята слава с голяма радост...” (Юда 24). Като че Господ казва: „Слушайте, всички пастири! Чуйте всички, които вярно посещавате дома Ми и се трудите в молитва, хваление и ходатайство! Искам да ви дам изобилие от сила, надежда, мир, почивка, финанси, окуражение, мъдрост. Всъщност, искам да преизобилствате с всичко по всяко време!”

Бог нямаше намерение да бъдем духовни просяци, бедни в Господните неща. Напротив, щедрият слуга е онзи, който се радва на откровението за всички изобилни провизии, които Бог е приготвил за него! И той следва това откровение чрез вяра!

„А както е писано: "Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е идвало, това е приготвил Бог за тези, които Го любяат." Но на нас Бог откри това чрез Духа; защото Духът изследва всичко, дори и Божиите дълбочини" (1 Коринтяни 2:9-10).

Павел казваше: „Бащите ни не можах да разберат всичките големи провизии, които Бог беше приготвил! Те не ги виждаха, не ги чуваха, не си ги представяха. Но няма причина ние да сме слепи за тези неща. Очите ни трябва да виждат, ушите ни да чуват, това трябва да влезе в сърцата и умовете ни, защото ние сме хората, за които Бог приготви всичко! Святият Дух ни го е открил!”

Всъщност, Библията казва, че трябва да Го търсим за това откровение. Павел писа: „А ние получихме... Духа, Който е от Бога, за да познаем това, което Бог ни е подарил... научени от Духа... защото то се преценява духовно” (стихове 12-14).

Мисля, че повечето християни не са видели силата на Бог за тези обещания! Четем ги много пъти, но те си остават мъртви букви за нас. Не се хващаме за тях с думите: „Господи, открий ми онова, което си приготвил! Отвори ума и духа ми за ресурсите Си. Словото Ти казва, че трябва да знам всички неща, които са ми подарени, така че мога да ги изисквам за Твоя слава!”

Защо толкова много християни лесно се обезкуражават, уморяват и изтощават във вършенето на добри дела?

Защо толкова много християни преживяват слабост, чувства на отчаяние и празнота, като че не могат да продължат? Защото нямат откровението, което Духа даде на Павел и новозаветните светии – откровение за всички провизии, които Бог осигури за онези, които биха ги изискали с вяра!

Вписваш ли се в определението на Павел за щедрия слуга – такъв, който по всяко време и във всяка криза има всичко, от което се нуждае, дори повече? Доказал ли си го, като си ги изтеглял от небесната банка? Малцина могат да заявят това!

Работих с Катрин Кулман в продължение на няколко години. Проповядвах от цялото си сърце на събранията й сутрин, следобед и вечер, и обикновено на края на деня бях смазан. Една вечер Катрин каза на Гуен и мен: „Хайде да излезем и да хапнем нещо.” Казах й: „Съжалявам, много съм уморен. Трябва да се прибера в мотела и да дремна.”

Тя ме погледна въпросително и попита: „Дейвид, тази вечер под помазанието на Духа ли проповядва?” Казах й: „Знаеш, че бях помазан. Олтарите бяха пълни!”

Катрин тихо каза: „Значи пропускаш нещо. Ако служиш със силата на Святия Дух, трябва да си еднакво силен в края и началото на службата, защото Той е съживителен Дух! Можеш да се издигнеш над всичката си плът, защото чрез Духа имаш право да изискаш тази свобода.“

„...така че, като имате винаги и във всичко достатъчно във всяко отношение, да изобилствате във всяко добро дело“ (2 Коринтяни 9:8). „Да изобилствате“ тук буквално означава „непрестанно увеличаващо се, да имаш повече в края, отколкото в началото.“ С други думи, колкото по-гореща става битката, толкова повече се увеличава Божията благодат! Когато върху теб дойде слабост, силата Му идва с още по-голяма сила! Когато бремето ти натези, мощта и силата Му нарастват в съответствие с него!

Но Бог дава тази сила само на онези, които я искат, нуждаят се от нея и я присвояват! Често съм се молил: „О, Господи, поставил си ужасно тежко бреме върху мен. По-голямо е, отколкото мога да понеса!“ Но Той винаги ми отговаря: „Дал съм ти повече сила, отколкото мислиш! Никога не полагам бреме върху някое от децата Си, без да снабдя с повече провизии от необходимото, за да бъде понесено. Имаш обещанието Ми за радост и почивка в най-тежката си криза!“

Възлюбени, това означава, че никога нищо не трябва да ни липсва! Трябва да преизобилстваме в цялото си служение, работа и живот. Колкото по-трудна е ситуацията ни, колкото по-труден е пътя, колкото по-тежко е бремето ни, толкова повече радост, почивка и надежда имаме! Бог казва: „Имаш повече от достатъчно ресурси, които са ти обещани! Не трябва да си изтощен, пресъхнал, унил. Трябва да полагаш повече усилия, вместо да се отдръпваш!“

Прекарах години от служението си да събирам пари, за да поддържам различни кампании и с времето се уморих. Трябваше да издържаме библейско училище. Имаше мисии из целия свят. Издържахме ги. Всяко едно от тези начинания се нуждаеше от много пари, за да съществува. Трябваше да съберем стотици хиляди долари, което в крайна сметка ме изтощи.

Години по-късно, когато Бог отново ме призова да ида в Ню Йорк, казах: „Господи, ще отида, но имам някои условия. Няма да събирам пари! Няма да бъда в дългове. Не искам да трябва да пиша призови за събиране на пари. И не искам да прекарам цялото си време в това да се моля и да плача за тях. Ти имаш банка в небето, в която има повече пари, отколкото аз бих се нуждаел някога. Искам да отвориш небесните прозорци и да ги излееш за нас! Имам нужда от поток от финанси.“

Господ ми обеща: „Ако отидеш в Ню Йорк, никога няма да ти липсва и един долар, за да извършиш делото ми. Ще ти изпратя всичко, от което се нуждаеш. Няма да ти се налага да караш никого да ти дава пари, дори няма да ти се налага да говориш за пари. Аз ще ти дам всичко!“ И Той спази думата Си!

Направих „сделка“ с Господ: „Ще повярвам на това, което ми каза! Не желая нито долар повече от това, от което се нуждаем.“ Отговорът Му беше: „Ще имаш преизобилно – във всичко, винаги!“

2. След като Бог е обещал преизобилно снабдяване, Той очаква да Му дадем всичко, което имаме, включително и сърцето си!

Бог не приема неохотно служение от никого. „Каквото и да вършите, работете от сърце, като за Господа, а не като за хора” (Колосяни 3:23). „От сърце” означава с цяло сърце, с всички сила, с цялото си естество.”

Павел пише: „Всеки да дава, както е решил в сърцето си, не с неохота и не от принуждение (с нежелание)...” (2 Коринтяни 9:7). Апостолът придава двоен смисъл на това слово – финансовите дарения и това да дадем живота си за Божието дело! Павел писа, че църквата в Македония буквално го умоляваше да вземе парите им за бедните, страдащи светии в Ерусалим. Македонците бяха толкова отдадени на Господ, че дадоха от нищетата си! По това време, заради войната те страдаха повече от Ерусалим. Икономиката им беше съсипана, беше ги ударила депресията, всичко беше извън контрол. Но при всичката тази анархия и хаос, те дадоха всичко, което имаха – повече, отколкото можеха, изобилно!

Павел каза, че македонците дадоха много повече от пари. Те му казаха: „Ето дарението ни. Какво искаш да направим сега? Предлагаме службата си за Божието дело!” „... но първо предадоха себе си на Господа и по Божиата воля на нас” (2 Коринтяни 8:5). Те не пожалиха нищо, когато служеха на Господ и братята си! „... дори над възможностите си” (8:3). Те дадоха над човешките си способности, с много молитва!

Не беше нужно Павел да принуждава тези хора да дават, не ги задължи според Закона, нито пък ги умоляваше да дадат десет процента. Те бяха толкова развълнувани заради Исус, така вярваха във верността Му, че дадоха доброволно, изобилно! Трябва да те предупредя: ако гледаш на процентите си спрямо Бог, по-добре да задържиш парите си. Бог не уважава никой дар, който не е даден с радост, доброволно, от сърце, преливащо с любов!

Ако даваш, само защото вярваш, че така е заповядано, или ако винаги се чудиш: „Десятька новозаветна или старозаветна концепция е?”, отношението на сърцето ти е изцяло погрешно! Ако даваш десет процента, защото пастора те кара, това също е грешно. Нищо от тези неща не означава да даваш!

Един човек ми каза: „След като дам десетте си процента, мога да правя каквото ми скимне с останалите. И очаквам Бог да ме благослови, както е обещал, защото дадох десетък!”

Не! Мнозина са в състояние да дадат повече от десетък. А Бог иска да даваме според възможностите си – щедро! Няма място за стиснатост сред Божия народ. Покажете ми християнин, който дава само онова, което си мисли, че се изисква от него, и аз ще ви покажа християнин, който е стиснат с времето, енергията и работата си за Бог. (Той вероятно е стиснат и в семейството си, стиска всеки долар!)

Ако си стиснат с Бог, Той ще бъде стиснат с теб. Ако ходиш на църква без желание, веднъж седмично по задължение – Бог ще се отнася към теб по същия начин, като почти няма да те благославя!

Когато предадеш напълно сърцето и живота си на Господ, цялото ти даване ще произлиза от любов към Него!

Ако от все сърце си се предал на Господ, първата ти мисъл няма да бъде: „Как да изчисля десетте процента?“, а „Колко от себе си – парите, времето и енергията си мога да дам?“ Радостта ни трябва да е в това колко можем да дадем и до каква степен сърцето ни е в това дело! Всичко друго е изнудване!

Ако пускаш дарението си в кутията с мисълта: „С това можех да си платя бензина, но трябваше да го дам“, по-добре да си го беше задържал! Бог не го признава! „...не с неохота и не от принуждение...“ (2 Коринтяни 9:7). „Един раздава, но изобилства повече, а друг пести без мярка, но пак достига до оскъдност“ (Притчи 11:24). Този стих казва: „Един дава щедро и печели още повече, а друг отказва да даде повече от необходимото, и въпреки това го застига мизерията!“

Истината е, че колкото повече сила и енергия изразходваш за Бог, толкова повече Той излива обратно в теб. Колкото повече усилия полагаш за делото Му, колкото повече от времето, ресурсите и силата си жертваш, толкова повече е обещал Той да те подкрепя. Крайният резултат за теб е преизобилие!

Може да кажеш: „Брат Дейв, аз наистина обичам Бог и правя всичко възможно да Му дам най-доброто от себе си. Не кръшкам, не съм мързелив. Сърцето ми наистина е в делото, което върша за Него. Но плътта ми е слаба, изтощена, износена! Уморен съм, духът ми е унил. Не мога да се справя с това!“

Няма нито една емоция, отчаяние или изтощение, които самия Павел да не преживя. Чуйте свидетелството му: „Угнетявани сме отвсякъде... в безизходица сме... гонени сме... поваляни сме... борби отвън, страхове отвътре... в труд и мъка... в глад и жажда... в студ и голота“ (2 Коринтяни 4:8-10, 11:24-27).

Но във всичко това Павел имаше откровение за ресурсите, които бяха на негово разположение. И когато беше сломен, вярата му се хващаше за всичко, от което се нуждае, за да го изведе от всяко изпитание – с победа и победоносна мощ! Павел винаги скачаше обратно в битката, защото теглеше от ресурсите на небесния си Баща! Виждаме го да се възражда отново и отново с нова вяра и сила: „...не се обезсърчаваме... не сме съкрушени... не сме изоставени... като наказвани, и въпреки това неумъртвени... винаги радостни...“ (2 Коринтяни 4:1, 8-10, 6:9-10). Той каза: „Бил съм във всичко: огнени изпитания, бой, бreme, скърби, болка и страдание...“ „Но Бог, който утешава смирените, ни утеша...“ (7:6). Всеки път, когато Павел беше съкрушен, той се обръщаше към Господ. Той познаваше Бога на утехата и започваше да тегли от небесната банка! Ако мислиш да се предадеш, просто малко да се отпуснеш или направо да спреш, ще направиш най-голямата грешка в живота си. Стой в битката, защото в горещината на бойните действия Бог те прави по-силен! Точно тогава Той идва щедро при теб и те окъпва с ресурси и вътрешна сила. Само онези, които участват в битката получават великите Му провизии!

3. Накрая – Бог очаква само служение с радост, без мърморене и хленчене!

Ако ще се предаваш изцяло на Господ и на служба към Него, трябва да направиш това с радост!

„...защото Бог люби онзи, който дава на драго сърце” (2 Коринтяни 9:7).

Дълбоко съм осъден от този стих, защото често се движа без радост от Господ в живота и служението си. Чувам много християни да казват: „Толкова съм изтощен, не знам как ще се справя. О, Господи, трябва да дойдеш и да ми дадеш сила!” Това е мърморене, хленчене!

Думата „весел” на гръцки означава „весел, доволен”, да ти е леко на сърцето, да имаш желание, радост, да си пълен с веселие. Бог казва: „Каквото и да правиш за Мен – дали ще е ходатайство, дали ще се покланяш в дома Ми или ще Ме търсиш в тайната стаичка – прави го с радост! Бъди весел и щедър с всичко: парите, служението, времето, живота си!”

Питам те: служението ти на Господ станало ли ти е досадно, тежко? Станало ли е просто бремене, което те оставя най-вече тъжен и изтощен?

Второзаконие 28 описва едно ужасно проклятие, което Бог даде на онези, които не слушаха Словото Му, като вместо това се изпълниха със страх и се обърнаха към идолопоклонството. Това проклятие включваше потиснатост, неудовлетвореност, загуба на цялата радост, обърканост, липса на всичко. Защо такова ужасно проклятие за Божия народ?

„Защото не си служил на ГОСПОДА, своя Бог, с радост и веселие на сърцето заради изобилието на всичко” (Второзаконие 28:47).

Бог каза на Израел: „Дадох ти всичко, дадох ти голямо изобилие, но ти отказа да го приемеш! Пренебрегна Ме и остана тъжен, без радост, защото никога не ми послужи с радост в сърцето!”

Бог ни е обещал всички тези провизии и всичко, от което се нуждаем по всяко време, за всяко благочестие, за да бъдем повече от победители. Въпреки това, ние се оплакваме от тежкото бремене, трудностите, липсата на сила! Мърморим и се оплакваме и бягаме при Бог като бедни, обезсърчени, изоставени просяци! Да се оплачеш на Господ колко тежко е бременето ти е сериозно нещо. Исус каза: „Защото Моето иго е благо и Моето бремене е леко” (Матей 11:30). Ако бременето ти е тежко, ти не носиш Неговото, а собственото си бремене и правиш Него лъжец! Само за един ден, 23 000 деца на Израел бяха убити в пустинята, защото мърмореха! Павел нарече греха им „изпитване на Христос”. Той предупреди: „Нито да изпитваме Христос, както някои от тях Го изпитаха и погинаха от змиите. И не роптайте, както роптаеха някои от тях и погинаха от изтребителя” (1 Коринтяни 10:8-10).

Бог не иска да се оплакваш от бременето си, Той иска да изгониш тези неща от живота си, уповавайки на Словото Му! Вярата е чековата ти книжка за ресурсите Му! Той казва: „Вече съм ти дал провизиите Си. Коя нужда в живота ти е толкова голяма, че да не мога да ти дам

повече, отколкото имаш нужда? Кое изтощение е толкова тежко, че не мога да ти дам свръх сила, за да го издържиш? Липсва ти единствено вяра!”

Накрая на силите си ли си? Изтощен, унил, на път да се откажеш? Предизвиквам те да отговориш на следните въпроси с просто да или не:

- Обещава ли Божието Слово да снабди всичките ти нужди?
- Исус каза ли, че никога няма да те остави, а ще бъде с теб до края?
- Каза ли, че ухото Му е отворено за молитвите ти, и че ще даде според желанието на сърцето ти?
- Каза ли, че ще бъдеш повече от победител? Да или не?
- Каза ли, че ще те пази да не паднеш и ще те представи неопетнен пред трона на Отец?
- Каза ли, че винаги ще ти дава всичко, от което се нуждаеш?
- Обеща ли ти всичкото семе, от което се нуждаеш, за да разпространиш Евангелието?
- Има ли Той по-голямо желание да ти даде, отколкото ти да получиш?
- Този, Който е в теб, по-велик ли е от онзи в света?
- Ще направи ли много повече, отколкото искаш или мислиш?
- Мислите Му за теб добри ли са?
- Той възнаграждава ли онези, които Го търсят усърдно?
- Той познава ли всичките ти пътища?
- Окото Му вижда ли те ден и нощ?
- Ходатайства ли Той за теб в този момент?
- Приготвя ли място за теб в слава?
- Идва ли с облаците, за да прибере народа Си у дома? Ще отидеш ли с Него, когато Той дойде?

Отговорът ти на всички тези въпроси трябва да е: „абсолютно, да!”

Най-накрая, може ли някой или нещо на небето или на земята да ни отдели от Божията любов, която е в Исус Христос?

Не! Никога!

Аз наричам това щедър Спасител! Ние сме забогатели духовно чрез всичките Му ресурси за нас!

„За да бъдете във всяко отношение богати за всякаква щедрост, която чрез нас произвежда благодарение на Бога” (2 Коринтяни 9:11).

Скъпи светии, изповядайте всяко мърморене и оплакване, за което може да сте виновни, всяко отношение на отчаяние. Оставете ги пред Господ точно сега! И се молете с мен:

„Господи, ти си ме обогатил днес. Богат съм със сила, защото Ти ми каза, че винаги имаш всичко, от което се нуждая. Отсега нататък, когато съм уморен, вместо да ти се оплаквам, ще изтегля чек! Излей силата Си в сърцето ми, направи ме по-силен в Теб днес, отколкото някога съм бил. Алилуя!”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1994 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Bountiful Servant](#) / [Щедрият слуга](#)